

Søg...

13. januar 2017

Jacob Krogsøe (<http://www.planetpulp.dk/author/jacob/>)

Synes godt (

In the Heart of the Sea

Tekst

Print denne side

Send som email (mailto:?)

subject=Planet%20Pulp%203A%20In%20the%20Heart%20of%20the%20Sea&body=Jeg%20
the-heart-of-the-sea%2F)

På papiret lyder det sgu' meget godt: Hvaljagt i 1820'erne med seje mænd, store skibe og en fortælling, der var noget af inspirationen til selveste Moby Dick. Men der er blot tale om skønne spildte kræfter i denne møgfilm, som markerer et lavpunkt i Ron Howards svingende karriere.

*(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/in_the_heart_of_the_sea/in_the_heart_of_the_sea_boxcover_sto
the Heart of the Sea is physically and emotionally the hardest movie that I've been a part of. Losing the weight to this length, I just never want to do it again, but it had such an emotional effect on us. In some small way, we felt like we were doing what these men went through justice."*

Sådan har Chris "Thor" Hemsworth udtalt sig om sit store vægttab i forbindelse med optagelserne af **In the Heart of the Sea**. Skønne spildte kræfter siger jeg bare, og det var, som med optagelserne af filmen, en hård oplevelse, som jeg ikke har lyst til at genopleve.

Landkrabben med en morfar der var søfartshistoriker

Min morfar, søfartshistorikeren Frode Holm-Petersen, skrev omkring 50 bøger om søfart. Selvom jeg er en landkrabbe med stort L, så har det maritime altid fascineret mig.

Da jeg var en knægt fortalte min morfar mig historier fra de syv verdenshave. Om stolte skibe, grusomme pirater og store togter. Fortællinger hvor jeg kunne mærke skumsprøjtene og høre de store træskibe give sig under en voldsom

storm, mærke træet, der blev splintret, når store hvaler baskede med halerne. Fortællinger om modige mænd og knægte, fortællinger om jagten på det uopnåelige.

Så jeg elsker bøger og film, der har et maritimt omdrejningspunkt. Det kan være i en rendyrket sørøverbasker som **The Crimson Pirate** (1952), en fortælling om skibsknægten Jack Holborn, min morfars bog **Maritime minder fra Marstal og Ærøskøbing** (1982) eller Peter Weirs fremragende **Master and Commander: The Far Side of the World** (2003).

Derfor havde jeg også glædet mig meget til Ron Howards **In the Heart of the Sea**, baseret på bogen af samme navn, der handler om den begivenhed, der blandt andet var med til at inspirere Herman Melville til at skrive **Moby Dick** (1851).

Jeg medgiver, at Howard har et noget svingende output, men jeg har altid haft et godt øje til Howard, også til hans mindre vellykkede film. Men **In the Heart of the Sea** markerer for mig lavpunktet i Howards karriere. En karriere der har højdepunkter som **Willow** (1988), **Apollo 13** (<http://www.planetpulp.dk/?p=36349>) (1995) og **Frost/Nixon** (2008).

Hvalfangst i 1820

Før vi kaster os videre ud i de kritiske bølger, vil jeg lige kort ridse handlingen op. En handling som er baseret på virkelige personer og hændelser.

Filmen har, naturligvis fristes jeg til at sige, en jammerlig rammefortælling, der forsøger, helt fejlagtigt, at løfte filmen op på den "historiske filmhylde".

I 1850 opsøger Herman Melville, ja dén Melville, krofatteren Thomas Gibson Nickerson, som er den sidste overlevende fra hvalfangerskibet Essex, der var på et skæbnesvangert togt i 1820.

Nickerson var skibsknægt på Essex, der stævnede ud fra Nantucket for at fange hvaler og dermed skaffe noget af det meget værdifulde hvalolie. Som styrmand valgte ejerne af Essex den erfarne hvalfanger Owen Chase, der både havde evnerne og ambitionerne til at være kaptajn på skibet, men som kaptajn havde man udset sig den uerfarne rigmandssøn George Pollard Jr. (forfærdeligt spillet af Benjamin Walker).

Her er jo allerede fyldt med dramatiske gnister og konflikten mellem de to mænd, men den konflikt bliver aldrig til andet en lille krusning på havoverfladen. Det er som om, Howard slet ikke magter eller ønsker at dykke ned i den. Ærgerligt.

Men vi kommer da til søs, mens Nantucket fortaber sig i CGI-tågerne. Efter tre måneder kommer man på den idé, at der ikke er flere hvaler i Atlanterhavet, så man sejler mod Kap Horn og Stillehavet.

Da Essex stævner ind til en havn i Ecuador, møder de en spansk kaptajn, der fortæller om en masse hvaler mod vest. Men han fortæller også om en stor, ond hvid hval. Der er kort sagt penge i farvandet, og snart sejler Essex mod vest. Og der er hvaler. Og en stor hvid hval. Men uden at røbe for meget, er det her, at handlingen og spændingen ryger ud med badevandet.

Hvorfor er det gået så galt? – Jeg kigger på dig, Ron Howard!

Men hvorfor er det gået så galt? Og hvad er det rent faktisk, der er galt? Man kunne jo "bare" have valgt at fokusere på det spændende ved hvaljagten, på det store drama, som havet tilbyder. Men nej, man ville for meget og for lidt på samme tid.

Det skyldes, at man ikke har besluttet, hvilken type film, man ville fortælle og hvilke konflikter, der er de spændende. Og så har man "bare" valgt at gøre lidt af det hele. Det gør i dette tilfælde, at ingen af enkeltdelene fungerer på tilfredsstillende vis.

Den første halve time sidder man som trofast tilskuer med håbet klistret uden på trøjen: Det er jo Ron Howard, og det er jo en maritim eventyrfilm. Men selv den mest trofaste ja-hat må efter en halv time kapitulere. For det bliver ikke bedre, det bliver ikke mere spændende eller velspillet.

Rent faktisk bliver det bare mere kedeligt og ligegyldigt, og det lykkes også for filmen til sidst at mudre den ellers ganske simple fortælling. Hemsworth prøver da det bedste, han kan (og det er faktisk ikke så fantastisk meget; han er en flot fyr, god til action, men en stor skuespiller er han ikke), men hans råb, skrigen og hoppen rundt drukner i CGI-skumsprøjt og den potentielt spændende fortælling om den store hval fortaber sig i horisonten.

Der hvor filmen så kunne have vundet point på en form for farlighed, når der går lidt kannibalisme i sagerne, taber filmen de glatpolerede knogler på gulvet sammen med tilskuerens tålmodighed: Hvis man ikke bruger kannibalsmen til noget, så burde man være sprunget over denne del.

En møgfilm

Igen et eksempel på, at man ikke ved, hvilket ben fortællingen skal hvile på: Skal det være den grumme besættelse, den overfladiske action eller konflikten mellem de to hovedpersoner? I sidste ende finder filmen aldrig fodfæste, og det er faktisk mere spændende at finde en stol frem og sætte sig ned og stirre på Gudenåen en kedelig, grå og vindstille eftermiddag.

Så tænker du måske, at actionsekvenserne er fede, at effekterne er fine, at filmen er pæn at se på. Men det er ingen af delene. Kedeligt, ordinært, rodet og fuldstændig blottet for maritim nerve. Kort sagt er der med **In the Heart of the Sea** tale om en ægte og uforfalsket møgfilm uden drama (som jo ellers er det, der burde være i denne type film).

Det eneste positive ved filmen er, hvad den efterfølgende fik mig til at gøre. For det første lånte jeg **Moby Dick** på biblioteket i Randers, hvor jeg arbejder (den udgave med forord af Carsten

Jensen), dernæst bestilte jeg **Master and Commander** på Blu-ray på **Amazon**, hvorefter jeg læste lidt i en af mine morfars bøger (**Kurs Hongkong** fra 1961). Og så gav oplevelsen mig krudt til at skrive denne anmeldelse. Tak for det, Ron Howard.

Titel: In the Heart of the Sea

Instruktør: Ron Howard

Manuskript: Charles Leavitt, baseret på bogen **In the Heart of the Sea** af Nathaniel Philbrick

Cast: Chris Hemsworth (Owen Chase), Benjamin Walker (George Pollard), Cillian Murphy (Matthew Joy), Brendan Gleeson (Tom Nickerson), Ben Whishaw (Herman Melville)

Producere: Brian Grazer (producer), Ron Howard (producer), Joe Roth (producer), Will Ward (producer), Paula Weinstein (producer), David Bergstein (executive producer), Bruce Berman (executive producer), Sarah Bradshaw (executive producer), Erica Huggins (executive producer), Steven Mnuchin (executive producer), Palak Patel (executive producer)

Foto: Anthony Dod Mantle

Klip: Dan Hanley, Mike Hill

Musik: Roque Baños

Spilletid: 121 minutter

Aspect ratio: 1.85: 1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: USA, Spanien, 2015

Produktionselskaber: Warner Bros., Village Roadshow Pictures, RatPac-Dune Entertainment, Cott Productions, Enelmar Productions, Roth Films, Spring Creek Productions, Imagine Entertainment, K. JAM Media

Distributør (DVD/Blu-ray): Warner Bros.

Anmeldt i nr. 135 | 13/01/2017 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=43359)

Stikord: 1800-tallet (<http://www.planetpulp.dk/?p=20899>), Havet (<http://www.planetpulp.dk/?p=2362>)

Jacob Krogsøe (http://www.planetpulp.dk/?page_id=894).

Medstifter af Planet Pulp. Redaktør.

Bosiddende i Århus, hvorfra han har færdiggjort sit studie på Film- og Medievidenskab på KUA. Har desuden taget tillægsuddannelsen på Journalisthøjskolen, og startede den 1. oktober 2011 som mediebibliotekar på Randers Bibliotek.

Er født på Fyn og opvokset i Sønderjylland. Har altid haft en stor passion for film, helt tilbage fra da han så film i sine bedsteforældres biograf i Hesselager. **Maltin's Film Guide [..]** (http://www.planetpulp.dk/?page_id=894)

4 kommentarer til *In the Heart of the Sea*

Henning

17. januar 2017 at

Historien om Essex er faktisk lavet mindst 1 gang før, nemlig i den britiske tv-film "The Whale". Og den er god. Heri optræder ingen hvid hval, thi det er Melvilles gennemgående metafor for helt andre forhold, i storværket Moby Dick (når det altså ikke bliver forkortet eller på anden måde lemlæstet). Jeg har ikke set ITHOTS, men allerede titlen synes at lukrere på noget med "Heart Of Darkness" (Joseph Conrad) – OG jeg kunne måske forestille mig, at noget af sejtrækkeriet bl.a. skyldes, at de gik op for nogen – i produktionsleddet – at den historie var fortalt/filmet, ganske få år før – nemlig af BBC ONE i 2013. Alle ankepunkter i ovenstående anmeldelse bliver i "The Whale" behørigt behandlet, og vi er nærmest ovre i doku-drama. Herunder – ikke mindst – spørgsmålet om kannibalisme. Der